

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2311/2022
24.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Веран Панић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 999/20 од 21.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 999/20 од 21.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 694/20 од 20.10.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 40.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 40.000,00 динара, са законском затезном каматом од 20.10.2020. године до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати разлику досуђеног до траженог износа од 47.790,00 динара и за претрпљени страх разлику досуђеног до траженог износа од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.400,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 999/20 од 21.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и преиначена првостепена пресуда садржана у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износ од 40.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 40.000,00 динара, са законском затезном каматом од 20.10.2020. године до исплате. Одређено је да свака страна сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 12.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.02.2019. године, а вредност предмета спора је 106.790,00 динара. Првостепена пресуда донета је 20.10.2020. године, а другостепена пресуда донета је 21.10.2021. године.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је вредност предмета спора одређена у висини која по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**